

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **V. C., nar. X,**
státní příslušnost: Moldavská republika,
zastoupeného advokátem JUDr. Petrem Novotným,
sídlem Archangelská 1, Praha 10,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační**
politiky,
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2025, č. j. OAM-455/ZA-ZA11-ZA01-2025,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany shledána nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a správní řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle ustanovení § 25 písm. i) téhož zákona zastaveno.
2. Žalobce v podané žalobě namítal, že žalovaný nepostupoval při vydání napadeného rozhodnutí v souladu se zákonem, neboť nezvážil, že v Moldavsku v současné době panuje

katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd, není zde bezpečno pro civilní obyvatelstvo a politický vývoj země je ohrožen v důsledku ruské invaze na Ukrajinu. Dále odkazuje na nebezpečí v proruském Podněstří, kde dochází ke střelbě a explozím v důsledku bojů na území Ukrajiny. Žalobce má za to, že měl žalovaný posuzovat jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany s ohledem na nové skutečnosti, které spolu s dříve známými okolnostmi odůvodňují udělení mezinárodní ochrany. V postupu žalovaného spatřuje rozpor se zákonem, neboť napadené rozhodnutí nevychází z dostatečně zjištěného skutkového stavu, když žalovaný neopatřil dostatečné podklady. Dle názoru žalobce by v případě řádného zjištění skutkového stavu musel žalovaný dojít k závěru, že jeho obavy o vlastní život jsou opodstatněné. Součástí žaloby byla i žádost o přiznání odkladného účinku z důvodu hrozící újmy v případě výkonu nebo jiných právních účinků rozhodnutí. Soud odkladný účinek svým usnesením ze dne 14. 7. 2025, č. j. 16 Az 14/2025-16, odkladný účinek žaloby podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nepřiznal.

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnul, že trvá na zákonnosti svého postupu a v podrobnostech odkázal na napadené rozhodnutí. Dále uvedl, že žalobcův azylový příběh spočíval pouze ve snaze zlepšit svou ekonomickou situaci a v obavách z rozšíření válečného konfliktu z území Ukrajiny do regionu. Žalovaný považuje takové obavy za v současnosti zcela nepodložené. Žalovaný taktéž podotknul, že v případě žalobce jde o žádost opakovanou, přičemž žalobce k této neuvedl žádné nové relevantní skutečnosti, které by mohly mít vliv na rozhodování o udělení mezinárodní ochrany. K námitce žalobce, že nedostatečně zjistil skutkový stav, žalovaný uvedl, že je to primárně žalobce, kdo neunesl břemeno tvrzení, zatímco žalovaný zjistil skutkové okolnosti v dostatečném rozsahu. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
4. Z obsahu spisového materiálu vyplynuly tyto pro rozhodnutí podstatné skutečnosti:
5. První žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce 29. 11. 2022. Dne 20. 7. 2023 vydal žalovaný rozhodnutí, č. j. OAM-1057/ZA-ZA11-K12-2022 (dále jen „první rozhodnutí“), kterým o udělení mezinárodní ochrany rozhodl tak, že se neuděluje, neboť žalobce neuvedl žádný azylově relevantní důvod, pro který by Česká republika měla ochranu poskytnout.
6. Při poskytnutí údajů k žalobcově nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 17. 4. 2025 žalobce sdělil, že pochází z oblasti X v Moldavsku, kde byl i jeho poslední pobyt v domovské zemi. Je svobodný, ale má v České republice přítelkyni, se kterou má syna, který je státním příslušníkem Ukrajiny. Své otcovství doložil rodným listem. Moldavsko žalobce opustil v červenci 2021, přicestoval autobusem, od té doby území ČR neopustil. V jiných státech v předchozích letech o udělení mezinárodní ochrany nežádal, pouze v České republice v roce 2022. Cítí se zdravý, nemá žádná zdravotní omezení ani jiné zvláštní potřeby. Sam výslovně uvedl, že důvody jeho žádosti jsou stejné jako v předchozím řízení. V České republice hledá bezpečí před válkou na Ukrajině, která má přímý dopad na bezpečnostní situaci v jeho zemi původu. Obává se proruských nálad v moldavské společnosti. V bezpečí se cítí v České republice, kde také může vychovávat svého syna.
7. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 s. ř. s. napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

8. Soud vyšel v projednávané věci mj. z následujících ustanovení právních předpisů:
9. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1.*
10. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu *je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.*
11. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu platí, že *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přijatelnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*
12. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu *řízení se dále zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.*
13. Soud úvodem konstatuje, že námitka nedostatečně zjištěného stavu je velmi obecná, zejména pokud je předmětem sporu otázka, zda žalobce uplatnil nové, natož azylově relevantní důvody. Jak dále uvedeno, žalovaný zjistil dostatečně skutkový stav a aplikoval řádně právní úpravu se zřetelem na skutkový stav.
14. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65, konstatoval, že: *„[h]lavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.“* Z uvedeného je patrné, že možnost podat opakovanou žádost ve smyslu § 11a zákona o azylu nemá zajistit, aby správní orgán znovu posoudil všechny již vypořádané okolnosti, ale aby mohl vzít v potaz i nové skutečnosti předpokládané zákonem o azylu, které žadatel bez vlastního zavinění tvrdit v předchozím řízení nemohl. Předložení takových skutečností je ovšem podmínkou pro to, aby k opětovnému posouzení mohlo dojít. Nejsou-li nové okolnosti tvrzené žadatelem schopny zvýšit kvalitu žádosti či mít nějakou přidanou hodnotu, správní orgán se jimi nebude meritorně zabývat v souladu s § 10a odst. 2 zákona o azylu.
15. V řízení o opakované žádosti žalobce nejen, že neuvedl žádnou novou skutečnost, která by mohla být relevantní z hlediska posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany, ale sám dne 25. 4. 2025 v poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu výslovně uvedl, že důvody jeho žádosti jsou stejné jako v předchozím řízení. Nadto v řízení žalovanému nesdělil ani žádnou jinou skutečnost, s níž by se žalovaný nevypořádal již v prvním rozhodnutí. Obavy žalobce z návratu do Moldavska z důvodu dopadání střel z Ukrajiny na moldavské území a související bezpečnostní situaci v Podněstří řeší žalovaný v prvním rozhodnutí na str. 5 až 7, potřebu žalobce pečovat v bezpečí o svého syna pak zejm. na str. 10 a 12. Žádné jiné důvody vedoucí ho k podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany

žalobce neuvedl. Naopak jím uváděné skutečnosti nebyly ani nové, ani nemohly zásadně přispět k azylovému příběhu žalobce.

16. I za předpokladu, že by soud vyložil námitku žalobce týkající se se dopadání raket a vzniku explozí na moldavském území jako novou skutečnost vzhledem k měnící se situaci ve válce na Ukrajině, nebyla by tato důvodná. Soud si je vědom, že válečný konflikt se vyvíjí a že může výjimečně přihlídnout i ke skutečnostem nastalým po vydání napadeného rozhodnutí, ale ke dni svého rozhodnutí nemá žádné informace o tom, že by se zmíněný konflikt měl rozšířit i na území sousedící s Ukrajinou, ani že by měla být bezpečnost v zemi zásadně zhoršena. Soud proto vychází z dosavadních informací o stavu v zemi tak, jak byly ostatně založeny i žalovaným do správního spisu k řízení o opakované žádosti, a dále i ze skutečnosti, že je Moldavsko Českou republikou považováno za bezpečnou zemi původu podle § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců ve znění účinném od 1. 10. 2023.
17. Nadto sám žalobce spojuje zvýšené nebezpečí na moldavském území se separatistickým územím Podněstří. Nevysvětlil ale, jak se situace v tomto regionu týká konkrétně jeho osoby. Oblast X, ve které se žalobce narodil a až do opuštění Moldavska v ní měl registrovaný pobyt, leží X od Kišiněva ve X Moldavsku. Do regionu Podněstří vůbec nezasahuje. Není proto zřejmé, proč by tvrzená nebezpečná situace v tomto regionu měla azylově relevantní dopad na život žalobce.
18. Soud vzhledem k výše uvedené argumentaci konstatuje, že žalovaný zcela adekvátně dospěl k závěru o nepřipustnosti žádosti z důvodu neuvedení nových skutečností. Žalovaný postupoval správně, když žádost žalobce znovu meritorně nepřezkoumal a řízení zastavil.
19. Soud z důvodů shora uvedených žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
20. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 3. 11. 2025

Mgr. Kamil Tojner, v. r.
soudce